

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бригинця Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
10 квітня 2024 року
№ 67-2(II)/2024

Справа № 3-33/2024(64/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бригинця Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бригинець Микола Васильович як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявник) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 1

частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Заявник твердить, що застосований Верховним Судом пункт 1 частини першої статті 333 Кодексу суперечить пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки, на його думку, суд в остаточному судовому рішенні в його справі мав застосувати пункт 4 частини четвертої статті 328 Кодексу.

До конституційної скарги долучено копії рішення Чернігівського окружного адміністративного суду від 1 червня 2023 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 7 вересня 2023 року, ухвали колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 24 жовтня 2023 року.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Заявник посилається на приписи Конституції України, Кодексу, закони України „Про звернення громадян“, „Про інформацію“, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, статті 6, 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Верховного Суду у справах інших осіб, а також на судові рішення в його справі.

2. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України

(конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.2. Заявник зазначає, що в остаточному судовому рішенні в його справі пункт 1 частини першої статті 333 Кодексу застосовано всупереч пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України. Заявник твердить, що суд касаційної інстанції „повинен був законно застосувати“ пункт 4 частини четвертої статті 328 Кодексу, оскільки, на його думку, спірні правовідносини у цій справі врегульовані статтею 40 Конституції України та законами України „Про звернення громадян“ та „Про інформацію“.

Також Заявник зазначає, що „за встановлення очевидної неправильності“ застосування норм матеріального права чи порушення норм процесуального права, розв'язуючи питання щодо відкриття касаційного провадження, суддя-доповідач, на його думку, має всі законні підстави для відкриття касаційного провадження незалежно від обґрунтованості касаційної скарги.

2.3. З аналізу змісту конституційної скарги вбачається, що свою аргументацію Заявник фактично зводить до незгоди із застосуванням Верховним Судом в остаточному судовому рішенні в його справі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу, оскільки, на його думку, суд мав застосувати пункт 4 частини четвертої статті 328 Кодексу.

Однак питання застосування судами законів України не належить до повноважень Конституційного Суду України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм для їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосовної діяльності і не належить до повноважень Конституційного Суду України [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 19 червня 2018 року № 39-у/2018; ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп(II)/2020].

Отже, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бригинця Миколи Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 2

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**